

Giới thiệu Boss Sủng Vợ

Nam chính: Hạo Hiên, Hạo Thiên

Nữ Chính: Nhã Tĩnh

Vì cứu cha mình mà cô đã phải chấp nhận vụ hôn nhân trên danh nghĩa này. Cô phải chia tay với Hạo Thiên, tình yêu đầu của mình để đến với hắn. Nhưng cô không ngờ Hạo Thiên lại chính là em trai của hắn, từ người yêu cũ nay anh trở thành em chồng của cô.

Hạo Hiên và cô lúc nhỏ từng có khoảng thời gian tươi đẹp nhưng vì vụ tai nạn giao thông đã cướp mất trí nhớ và kí ức đó của cô, nên chỉ có Hạo Hiên vẫn còn nhớ về cô và ngày ngày chờ đợi gặp lại cô một lần nữa nào ngờ gặp lại cô chẳng còn kí ức về anh nữa, mà nghiệt duyên hơn là cô lại đang yêu em trai của hắn.

Tình yêu ngang trái giữa ba người họ liệu sẽ đi về đâu cô sẽ đồng ý bên ai cả đời.

Vài câu trích dẫn hay.....

"Giữa hai người đàn ông em chỉ được chọn một"

"Một người em yêu và một người yêu em, em sẽ nghe theo con tim hay lý trí của mình...."

Bạn đang đọc truyện *Boss Sủng Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1

"Xin anh hãy giúp tôi!! Hạo Tổng!!" Một gái nhỏ bé đang quỳ gối trước mặt một người đàn ông gương mặt u buồn nhìn thoáng qua trông cũng rất xinh đẹp trong căn phòng tối, cô gái chỉ khẽ cúi gằm mặt.

"Tại sao tôi phải giúp cô?" Giọng nói như đang đùa cợt với cô gái trước mặt người đàn ông đó nhẹ nhếch môi cười.

"Chẳng phải lúc đầu anh muốn tôi sao? Tôi xin anh thả cha tôi ra!!"

Hạo Hiên ngồi dậy đi đến nâng gương mặt đang cúi xuống của Nhã Tĩnh, vuốt ve gương mặt mịn màng không tí vết của cô. Nhã Tĩnh đúng là một mỹ nhân khi nhìn cô ở trực diện như thế này.

Mùi thơm ngọt ngào của Nhã Tĩnh làm Hạo Hiên say đắm, không hổ danh là người con gái mà hắn nhìn trúng tất cả đều hoàn hảo cả tính cách ngang bướng ấy nhưng hiện tại cũng phải khuất phục dưới hắn đấy thôi. Thật muốn trêu đùa cô nhiều hơn nữa.

"Tại sao lại tìm tôi mà không phải người khác?" Càng nhìn gương mặt của cô hắn càng hứng thú trêu đùa.

"Anh còn hỏi ư? Cha tôi chẳng phải bị anh bắt giữ sao"

"À... tôi quên mất, cái ông già suốt ngày cõng bịch ấy cô lo chi cho tồn sức tôi thả ông ta thế nào ông ta cũng sẽ bị người khác xử thôi"

"Anh... anh không được nói cha tôi như thế!!" Cô tức giận tay nắm thành quyền cổ kiềm nén cơn giận của mình đôi mắt đỏ ngầu nhìn Hạo Hiên như muốn ăn tươi nuốt sống hắn.

"Được rồi không nói, vậy cô muốn dùng cách nào để chuộc cha mình đây?" Hơi thở nam tính của hắn thổi nhẹ bên tai của Nhã Tĩnh làm cô hơi rùng mình.

"Tùy anh tôi hiện tại chỉ là người làm theo mệnh lệnh" Nhã Tĩnh cố mạnh mẽ để nói ra.

"Được, giao dịch thành công"

.....

"Làm sao để cho tôi vừa lòng thì cứ làm đi!!"

Hắn như muốn bức chết cô vậy, Nhã Tĩnh hiện tại muốn đào một cái hố để chui xuống vậy tuy ý đồ của hắn không nói ra nhưng thực ra hắn muốn cô làm điều đó với hắn, con sói già này cũng không vừa đâu nhưng vì cha của cô, Nhã Tĩnh có phải nhẫn nhịn.

Cô đứng dậy đi đến gần hắn nhẹ cời chiếc áo khoác trên người ra, tay cô run run từng chút cời từng chiếc cúc áo bên trong thân hình nõn nà trắng mịn không tí vết của cô lộ ra dù trong bóng tối nhưng cũng đủ nhìn thấy sự xinh đẹp của cô từng chút được lộ ra.

Hạo Hiên mỉm cười hài lòng, nhìn cô cời từng chút một, cô nhón chân lên ôm lấy cổ hắn từ đầu đến cuối cô đều chủ động gan cô cũng nhỏ lắm nhưng nghĩ đến cha mình bị giam cầm không biết sống chết ra sao, tâm thần nhỏ bé này có là gì chứ.

Hạo Hiên khẽ đưa tay ôm lấy Nhã Tĩnh hưởng thụ, động tác của cô gái nhỏ này có chút sợ sệt nên không làm khó cô nữa. Thân nam nhân để một cô gái làm chuyện như thế này sao đáng mặt đàn ông đây chứ.

Hắn hôn lên đôi môi đang hé mở của Nhã Tĩnh cảm nhận cả người cô đang nóng lên, hắn cũng vậy. Nhưng nhanh chóng hắn rời môi cô sau đó nhặt quần áo của cô lên khoác lại lên người cô.

"Cô cũng bạo lắm đấy, nhưng tôi không thích ép buộc chuyện này đâu"

"Anh không thích sao? Tôi... tôi hơi vụng về mấy chuyện này mong anh bỏ qua, tôi... tôi sẽ..."

"Tôi không cần cô phải làm chuyện này với tôi, tôi muốn cô gả cho tôi!"

"....." Nhã Tĩnh im lặng suy nghĩ.

"Thế nào? Nhẹ nhàng thôi mà, được ăn sung mặc sướng cha cô cũng sẽ có tiền bài bạc rượu chè lời quá rồi còn gì"

Hạo Hiên ngồi xuống ghế sofa, đưa tay lấy chai rượu trên bàn rót ra ly và đưa lên miệng nhấp một ngụm chờ câu trả lời của Nhã Tĩnh.

#wattpad:laclac8662

Bạn đang đọc truyện *Boss Sùng Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2

"Được, tôi đồng ý với anh" Nhã Tĩnh cắn răng đồng ý điều kiện của hắn nhưng cô đang thắc mắc một vấn đề là Hạo Hiên là kẻ có tiền bên ngoài có biết bao nhiêu bóng hồng xinh đẹp quyền quý sao hắn lại không chọn họ mà lại chọn cô.

"Tại sao lại chọn tôi?"

"Nhã Tĩnh cô quên tôi rồi sao?" Hạo Hiên bật đèn lên lúc này cô mới nhìn kĩ được gương mặt của hắn, ông trời đã cho hắn một gương mặt điển trai và thân hình nam tính. Ông trời không những cho hắn gia thế quyền quý mà còn được bề ngoài vạn người mê nhưng hắn là ai? Người quen trước đây sao? Không có chút kí ức gì cả.

"Tôi trước đây từng gặp qua anh sao?"

"Cô thực sự không nhớ?" Về mặt của Hạo Hiên trở nên trầm xuống, vốn nghĩ cô sẽ nhớ ra nhưng không.

"Cô có nhớ cậu bé lúc nhỏ từng ở cạnh nhà cô không?" Hạo Hiên cố tạo ra những kỉ niệm mà họ đã từng trải qua nhưng hiện tại trong đầu Nhã Tĩnh là một mảng trống rỗng cô nào có người bạn nào ở cạnh nhà lúc nhỏ đâu nhỉ?

"Cạnh nhà tôi chẳng có ai cả"

"Sao có thể chứ? Cô thực sự không nhớ gì sao?"

"Có thể anh nhầm người rồi, mà này nhanh chóng thả cha tôi ra tôi không có thời gian chơi trò nhận người thân với anh đâu"

"Từ giờ cô chính thức là người của tôi rồi, nên cha cô cũng xem như là cha vợ rồi nên cô yên tâm cha cô sẽ được về nhà bình an"

"Nghỉ ngơi đi!!" Nói rồi Hạo Hiên đi ra ngoài sau đó dặn người hầu vào chăm sóc và phục vụ cho Nhã Tĩnh, riêng Nhã Tĩnh cô đang cảm thấy có lỗi với Hạo Thiên cô vẫn chưa nói lời chia tay với anh, anh có hận cô không.

Thu người ở một góc phòng, cô khóc trơ trêu cho số phận của mình. Nếu như cha cô không bài bạc rượu chè thì cô đã không ra nông nổi, cô ước hôm đó cha ở nhà và không đi đánh bạc thì cô đâu cần phải đến tận đây để van xin hắn cơ chứ.

.....

Nhớ lại chiều hôm nay....

Nhã Tĩnh đang loay hoay nấu cơm dưới bếp thì cha của cô nói không ăn cơm sau đó ra ngoài, trời cũng dần sập tối nhưng vẫn chưa thấy cha mình về cô chông đứng chông ngồi đợi cửa nhưng vẫn chưa thấy bóng dáng của cha mình.

Một lát sau thì điện thoại vang lên, báo cô đến sông bạc để đón cha mình về, Nhã Tĩnh nghe nói vậy xanh cả mặt đi đến tìm cha mình.

Vào đến nơi cô thấy cha mình người máu me, đang bị trói lại cô hoảng sợ vô cùng.

"Cha!!! Sao cha lại đi đánh bạc nữa, cha đã hứa không đến nơi này nữa cơ mà"

"Nhã Tĩnh cứu cha với, họ muốn chặt tay chân của cha" ông ta cả người run rẩy nhìn con dao trên tay của tên kia đang vẩy trước mặt.

"Có gan đánh cược giờ không có tiền tao lấy bàn tay của lão, mày khôn hồn thì đưa tiền chuộc lão đi!!" Hắn lại đưa con dao hù dọa làm tim của ông ta như muốn rơi ra vậy.

Nhã Tĩnh biết kiếm đâu ra tiền mà trả cho chúng bây giờ, hàng ngày cô phải kiếm tiền bằng nhiều nghề khác nhau nhưng tiền chỉ có một ít làm sao đủ mà trả số nợ chồng chất của cha mình đây chứ.

Trên tàn trên Hạo Hiên nhìn xuống, ngay lập tức hắn liền nhận ra người con gái lúc trước tuy có nét thay đổi nhưng vẫn là cô không sai đâu được. Hắn cũng từng biết cha của cô nên không thể nhầm lẫn vào đâu được.

"Ông chủ báo cô nhanh chóng trả nợ không thì...." tên đó đưa tay đang cầm dao diễn hành động muốn giết cha của Nhã Tĩnh.

"Tôi có thể gặp riêng ông chủ các người không?"

"Không được muốn gì thì thông qua bọn này, bọn này giải quyết cho!!"

Lúc đó một người khác đi vào báo cô đến gặp ông chủ của họ, cũng chính lúc đó cô đã gặp Hạo Hiên để xin cho cha mình.

Bỗng điện thoại vang lên là của Hạo Thiên, cô không dám bắt máy nhưng một lúc sau cũng bắt máy lên cô kiềm nén giọng của mình lại.

"Sao nghe máy trễ thế, anh tưởng em ngủ rồi chứ"

"Em chuẩn bị ngủ rồi, nay em hơi mệt"

"Vậy em ngủ đi, ngủ ngon nhé "

#wattpad:lacac8662

Bạn đang đọc truyện *Boss Sủng Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3

Sau cuộc gọi đó có lẽ là cuộc gọi cuối cùng được nghe lời chúc ngủ ngon của Hạo Thiên, cứ thế coi chìm vào giấc ngủ. Sáng hôm sau cô tỉnh dậy thấy Hạo Hiền đang nằm bên cạnh mình, gương mặt bình thản của hắn khi ngủ nhìn khá giống Hạo Thiên.

Nhìn kĩ thì thấy Hạo Hiền tại sao lại có nét giống với Hạo Thiên như vậy chứ? Từng đường nét nhưng chỉ có điều hắn không bằng Hạo Thiên của cô là sự ấm áp và lòng tốt bụng của mình.

"Tôi biết là tôi đẹp rồi, em có nhìn cũng đừng nhìn quá vậy chứ"

Nhã Tịnh không nói gì mà quay sang hướng khác sau đó đứng dậy đi vào phòng tắm, Hạo Hiền thắc mắc sao cô lại không có hành động kiểu như giận dữ khi thấy hắn nhí mà về mặt lại rất bình thản.

"Sao thế? Tôi chọc em gì sao?"

"Không có gì, tôi ra ngoài một lát" Nhã Tịnh chỉ nói một câu nhưng mặt lạnh kiểu không muốn nhìn người đối diện trước mình.

"Đi đâu? Tôi đi cùng em" Hạo Hiền nhăn mặt không thích cái giọng nói đó cả gương mặt lạnh như tiền của cô dành cho hắn.

"Tôi muốn đi một mình, yên tâm tôi không trốn" nhìn về mặt của cô cho thấy niềm tin, không sao dù cô có chạy đến chân trời góc bể thì cũng không thoát khỏi tay hắn.

"Được"

"Cám ơn" nói rồi Nhã Tịnh rời khỏi đó, Hạo Hiền nhìn bóng dáng nhỏ bé đó dần khuất thì thờ dài, sau đó lấy điện thoại ra gọi người đi theo Nhã Tịnh.

Nhã Tịnh đến quán cà phê thường ngày và cũng là nơi mà cô gặp Hạo Thiên lần đầu tiên chính nơi đây cô vô tình va phải anh làm bẩn áo của anh, cũng chính lúc đó cô cảm nhận nhịp đập của trái tim mình. Cô đến nơi đã thấy Hạo Thiên đã ngồi đợi cô.

"Nhã Tịnh"

"Hạo Thiên em muốn nói...." cô nửa muốn nói nửa không.

"Sao thế nhìn em không được khoẻ lắm"

"Hôm nay em muốn nói với anh một chuyện"

"Có chuyện gì mà gấp thế?"

"Em muốn chia tay..." giọng cô có chút run run.

"Nhã Tịnh em giận gì thế, mới sáng mà đã trêu anh rồi" Hạo Thiên mỉm cười nghĩ chắc cô nàng này đang giận anh vụ gì đây mà, anh đưa tay lên xoa đầu coi nhưng ngay lập tức cô liền tránh né.

"Em nghiêm túc đấy"

"Tại sao?" Hạo Thiên rục tay lại nhìn thẳng vào mắt cô.

"Em không còn tình cảm với anh nữa, Hạo Thiên tha lỗi cho em, em cũng sắp kết hôn xin lỗi vì đã giấu anh đến tận bây giờ" cô cúi mặt xuống không dám ngẩng đầu lên nhìn anh.

"Em đừng gạt anh!! Nhìn thẳng vào mắt anh này, em nói đi đừng cúi mặt như thế chứ!!!" Hạo Thiên không kiềm được cảm xúc mà đứng dậy bước qua chỗ cô nâng mặt cô lên.

"Em nói thật... em muốn kết thúc trong yên bình, gia đình đó giàu lắm nên...." Nhã Tịnh lại rất ghét việc nói dối nhưng cô lại nói dối anh.

"Em cần tiền đến vậy sao? Em chê tôi không có tiền để nuôi em sao?" Hạo Thiên buông cô ra gương mặt lạnh lùng hỏi.

"Đúng vậy, vậy nên đường ai nấy đi đi, em xin lỗi sẽ có người khác tốt hơn em yêu anh"

Nói rồi Nhã Tịnh nhanh chóng rời khỏi đó, Hạo Thiên ngồi chờ cả người anh vẫn hướng mắt nhìn về phía bóng dáng nhỏ bé ấy, ngả người ra ghế, anh đưa tay vào túi áo lấy ra một cái hộp nhỏ là nhẫn cưới.

Vốn dĩ anh định cầu hôn Nhã Tịnh nhưng không được rồi, anh trước nay không phải muốn giấu cô về chuyện gia thế của mình vì anh nghĩ cô không phải người tham phú phụ bần nên cũng không cần phải nói ra làm gì.

Nhưng Hạo Thiên có lẽ đã sai rồi sao, ai bây giờ mà chẳng ham mê vật chất chứ.

"Cậu chủ" người vệ sĩ đi theo Nhã Tịnh lúc này thấy anh liền gọi.

"Có chuyện gì?"

"Cô gái lúc này quen với cậu sao?"

"Trước thì có bây giờ thì không" nói rồi Hạo Thiên đứng dậy rời khỏi nơi đó.

#wattpad:lacac8662

Bạn đang đọc truyện *Boss Sủng Vợ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 4

"Cậu chủ" người vệ sĩ đi theo Nhã Tịnh lúc này thấy anh liền gọi.

"Có chuyện gì?"

"Cô gái lúc này quen với cậu sao?"

"Trước thì có bây giờ thì không" nói rồi Hạo Thiên đứng dậy rời khỏi nơi đó.

Nhã Tịnh như người mất hồn đôi chân cô cứ bước đi nhưng không biết rằng mình đang đi đâu, đưa tay lên gạt những giọt nước mắt đang chảy dài trên má, phía sau một chiếc xe chạy đến dừng lại trước mặt cô.

"Thiếu phu nhân, mời lên xe" người vệ sĩ đi đến cúi đầu lễ phép với cô.

"Đưa tôi về nhà của tôi được không?"

"Nhưng thiếu gia bảo phải đưa thiếu phu nhân về"

"Tôi đến thăm cha tôi một lát thôi, không mất bao nhiêu thời gian đâu"

Anh ta suy nghĩ một lát sau đó cũng đồng ý đưa cô về nhà, đến nơi là một căn nhà cũ kỹ cô đi vào nhà thì thấy cha mình vẫn đang uống say như mọi ngày ông ấy ngay cả cô về cũng không hỏi thăm chỉ lo uống rượu.

"Cha, con về rồi, họ có làm gì cha không?" Cô lo lắng đi đến.

"May mà không sao, con còn tiền không cho cha một ít đi!!" Ông ta không hỏi thăm gì về Nhã Tịnh, mà lập tức xin tiền của cô vì ông ta biết cô bây giờ đã có thân phận khác rồi.

"Cha con chỉ có một ít ở đây thôi, cha cầm đỡ đi mà cha đừng đi bài bạc nữa, cũng đừng uống rượu nhiều không tốt đâu cha, con không thể chăm sóc cho cha mỗi ngày được nên cha nhớ chăm sóc mình nhé"

"Nhiều đây không đủ, Tịnh Nhi con về lấy thêm cho cha đi!!" Ông ta vẫn tiếp tục vợ vét tiền của Nhã Tịnh.

"Đây là tiền con dành dụm bao lâu nay, ba cầm đỡ đi sau này con sẽ gửi thêm"

"Có bao nhiêu đây sao tao đủ mua thuốc uống hả? Bây giờ mày là thiếu phu nhân rồi tiền muốn bao nhiêu mà chả có, công tao nuôi mày chỉ bằng nhiều đây thôi sao?" Ông ta hét lên, đẩy mạnh cô ra nhìn ông ta chẳng khác nào một con thú dữ.

"Cha... xem con là con gái hay là công cụ để kiếm tiền hả? Từ ngày mẹ mất cha cứ rượu chè cha con thì phải sống tự lập từ rất nhỏ chưa từng được sống trong tình thương của cha và mẹ" cô nhìn ông giọt lệ lăn dài trên má.

"Mày thì biết gì, tao đúng là nuôi đứa vô dụng vô tích sự như mày uống công thiệt mà"

"Thiếu phu nhân mời về, kéo lão già điên này làm cô bị thương, còn ông nữa số tiền đó coi như là số tiền cuối cùng mà ông được nhận rồi và sẽ không có thêm đồng nào nữa, cô ấy chính thức tự do ông tự lo cho thân ông đi!!" Người bảo vệ đi vào đỡ cô đứng dậy và đi, ông ta vốn dĩ không có tình người ông ta không xứng đáng với tất cả những tình thương mà cô đã dành cho ông ta.

Ngồi trong xe cô nhớ lại lúc mẹ còn sống, ông ấy cũng không phải loại người như vậy ông rất yêu thương mẹ con cô. Nhưng có lẽ sự ra đi của mẹ đã làm cho ông trở thành người như thế.

Dù có nói gì thì nói ông ấy cũng là cha của cô, là người thân duy nhất trên đời cô mất đi một người đã quá đau lòng rồi cô không muốn bỏ rơi ông.

"Thiếu phu nhân hãy lau sạch nước mắt kéo thiếu gia thấy sẽ đau lòng"

"Anh ta đau lòng ư?" Cô nhìn ra cửa kính nhẹ lau nước mắt còn đọng lại trên đôi mi của mình. Đi một đoạn thì cô phát hiện đường đi có vẻ không giống như lúc đầu.

"Hình như đường về không phải hướng này"

"Àh thiếu phu nhân đừng lo, chỗ mà cô ở lúc hôm qua chỉ là phòng vip của sòng bạc thôi chứ không phải nhà của thiếu gia"

"Ra là vậy, đúng là người giàu có"

Đến nơi, Nhã Tịnh khá choáng với sự lộng lẫy và nguy nga của ngôi biệt thự. Từ nhỏ đến lớn đây là lần đầu tiên cô được nhìn thấy ngôi biệt thự sang trọng như thế này.

Từ xa những người hầu đã đứng thành hàng nghênh đón cô, gương mặt niềm nở tươi cười khẽ cúi chào một cách lễ phép.

"Chào mừng thiếu phu nhân"

Nhã Tịnh khẽ gật đầu cúi chào lại mọi người ở đây, họ đưa cô vào trong. Bên trong còn sang trọng hơn bên ngoài với nội thất vô cùng tiện nghi và hiện đại.

"Thiếu gia đã đến công ty, thiếu phu nhân cần gì cứ gọi chúng tôi nhé"

"Vâng, cảm ơn mọi người"

"Phòng ở tầng hai là của thiếu gia, còn ở tầng ba là của nhị thiếu gia các phòng còn lại thiếu phu nhân cứ tùy ý sử dụng ạ"

"Anh ta còn có anh em nữa sao?"

"Vâng, nhị thiếu gia tên là Hạo Thiên hiện tại cậu ấy đang ở nhà và ở trong phòng của mình"

"Hạo Thiên?" Cô giật mình sau đó suy nghĩ chắc chỉ là trùng tên thôi.

Wattpad:lacac8662

Bạn đang đọc truyện *Boss Sùng Vợ* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5

"Anh ta còn có anh em nữa sao?"

"Vâng, nhị thiếu gia tên là Hạo Thiên hiện tại cậu ấy đang ở nhà và ở trong phòng của mình"

"Hạo Thiên?" Cô giật mình sau đó suy nghĩ chắc chỉ là trùng tên thôi.

Nhã Tịnh đi lên tầng trên chọn một căn phòng ở gần cuối cô mở cửa ra, căn phòng trang trí màu xám nhưng do phòng quá tối nhìn không rõ lắm nhìn chung có vẻ căn phòng này của Hạo Thiên hoặc em trai của hắn rồi.

Cô định đi ra thì đèn trong phòng bật mở người con trai kia ngồi dậy, do lúc này trong phòng khá tối nên cô không thấy được có người trong phòng có lẽ cô đã làm người đó giật mình.

Cô đi đến xin lỗi thì cô kinh ngạc lùi lại về phía sau, người đó không ai khác là Hạo Thiên đôi mắt anh đỏ ngầu anh đã khóc sao? Anh ấy thực sự là em trai của tên đó sao? Sao lại có chuyện trùng hợp như vậy chứ.

"Cô đến đây làm gì? Sao cô lại ở trong nhà tôi?"

"Hạo Thiên.... em... để em giải thích" cô lúng túng muốn giải thích, anh đi đến gần cô làm cô hoảng sợ lùi lại về phía sau. Lúc này cô bị dồn vào tường hai tay anh chống lên tường hoảng toàn ếp sát cô.

"Cô đừng nói cô là người phụ nữ mà anh trai tôi nói đấy nhé? mà tôi thực sự muốn biết cảm xúc khi cô thấy tôi trong hoàn cảnh này? sao nào có hối hận không?" Gương mặt của anh có chút khinh bỉ.

"...."" lúc này đột nhiên cô không nói nên lời, cũn